

דְּבָרִים

DEVARIM/WOORDEN

Devarim/Deuteronomium 1:1-3:22

Deze week beginnen we met **Devarim**, het **5de** en laatste boek van de **Torah van Moshe**. We begrijpen dat de **Torah** het **Woord van יהוה** is dat aan **Moshe** gegeven werd die **het aan de Israëlieten herhaalde**. In feite zijn we de volgende tekstlijn gewoon geraakt:

“יהוה” sprak tot Moshe zeggende, “Spreek tot de kinderen van Israël en zeg hen”

In **Devarim**, echter, zullen we **deze vertrouwde introductie niet terugvinden**. In plaats daarvan, **begint Devarim**:

Devarim 1:1 Dit zijn de woorden die Moshe tot gans Israël gesproken heeft ...

Het grootste deel van **Devarim** is geschreven in de **1ste persoon** omdat het de **afscheidswwoorden** bevat die **Moshe richt** tot het **volk** slechts een aantal weken **voor zijn dood**. Het **3de vers** vertelt ons precies **wanneer Moshe** tot het volk **begon** te spreken:

Devarim 1:3 En het is geschied in het veertigste jaar, in de elfde maand, op de eerste van de maand, dat Mozes sprak tot de kinderen Israëls, naar alles wat יהוה hem aan hen bevolen had;

De vraag moet gesteld worden...**wat is zo belangrijk dat Moshe voor zijn dood moet vertellen dat 1/5de van de Torah aan zijn toespraken gewijd zou worden?** Laten we bekijken **wie Moshe was**. Hij was een **groot leider** die de **Almachtige gekozen** had om **Zijn volk uit Egypte te leiden**. Hij was degene die **zijn hand over de Rode Zee uitgestrekt** had toen die splijtte. Hij was naar de **top van de Berg Sinai** geklommen om een **ontmoeting te hebben met יהוה** “**van aangezicht tot aangezicht**” en om **de geboden te ontvangen**. Hij had het volk door **opstandigheid en tragedies** heen geholpen. Hij was getuige van **het overlijden van een volledige generatie** en had **deze 2de generation** opgeleid en **discipels van hen gemaakt**. Als een vaderfiguur dan, was het waarlijk **Moshe’s verlangen** om het volk **aan te moedigen om de levenswijze aan te houden vooropgesteld door de Torah** zodat zij zouden kunnen **leven in het Beloofde Land** en dat “**licht voor de volkeren**” zijn dat Elohim bedoeld had dat ze zouden zijn.

Moshe had geen aardse herdenkingssteen. In feite **weet zelfs niemand** waar hij **begraven** is. In plaats daarvan, zijn zijn “**woorden**”...zijn **devarim** (דְּבָרִים - betekent “**woorden**”) zijn **gedenkteken** en zijn **herinnering**:

Devarim 34:6 En Hij begroef hem in een dal, in het land van Moab, tegenover Beth-Peor; en niemand heeft zijn graf geweten, tot op deze dag.

Laten we de **context** van **Moshe’s laatste woorden** bekijken. Het volk is **gelegerd aan de grens van het Beloofde Land**. Sommigen hebben **40 jaar gewacht** op deze gelegenheid! Als **wildernis omzwervers**, staat het volk **geweldige veranderingen** te wachten. Weldra zullen ze een **volk** worden **in hun eigen land!** Zullen ze **slagen of zullen ze falen?!!** Er staat veel op het spel en **Moshe ziet het in!**

Devarim bevat **vier afgebakende toespraken** van **Moshe**:

1. **De lessen van de geschiedenis** – 1:6-4:40
2. **De hoofdtoespraak die de mitzvot (geboden) in het Land bevat** – 5:1-26:19
3. **Hernieuwing van het verbond** – 27:11-28:69
4. **Bekering** – 29:1-30:20

Vorige week, toen we eindigden met **Bemidbar**, nam Moshe ons doorheen een **historisch overzicht** van elke **legerplaats** waar de Israëlieten gedurende hun **40 jaren** in de **wildernis** halt gehouden hadden. Op het eerste zicht lijkt **deze parasha** ook een **historisch overzicht** te zijn. Het is echter een **veel selectievere lijst**. Het **vermeldt zelfs de exodus uit Egypte niet**. We zien ook **niets** over de **gehele ervaring bij de Berg Sinai** of het **bouwen van de Tabernakel**. Welke **boodschap** probeert **Moshe** aan zijn publiek **over te brengen door bepaalde incidenten in herinnering te brengen?**

Laten we eerste een **lijst maken van de gebeurtenissen** zoals gebracht door Moshe:

- **Gebod om de Berg Horeb (Sinai) te verlaten en verder te trekken naar het Beloofde Land (1:6-8)**
 - *Devarim 1:6 יהוה, onze Elohim, sprak tot ons aan Horeb, zeggende: Gij zijt lang genoeg bij deze berg gebleven. 7 Keert u, en vertrekt, ... 8 Ziet, Ik heb dat land gegeven voor uw aangezicht; gaat daarin, en bezit erfelijk het land, dat יהוה aan uw vaders, ... gezworen heeft...*
- **Leiderschap kwesties (1:9-18)**
 - *Devarim 1:13 Neemt u wijze, en verstandige, en ervaren mannen, van uw stammen, dat ik hen tot uw hoofden stel.*
- **Aankomst in Kanaän, het uitzenden en de zoned van de verspieters en de eruit voortvloeiende straf (1:19-40)**
 - *Devarim 1:19 ... en wij kwamen tot Kades-Barnéa... 21 Ziet, יהוה uw Elohim, heeft dat land gegeven voor uw aangezicht; trekt op, bezit het erfelijk, zoals יהוה, de Elohim uwer vaders, tot u gesproken heeft; vreest niet, en ontzet u niet. 22 Toen naderdet gij allen tot mij, en zeydet: Laat ons mannen voor ons aangezicht heenzenden, die ons het land uitspeuren... 24 Die keerden zich, en trokken op naar het gebergte, en kwamen tot het dal Eskol, en verspietten dat... 26 Doch gij wildet niet optrekken; maar gij waart de mond van יהוה uw Elohim weerspanning ... geloofdet gij niet aan יהוה, uw Elohim ... 34 Toen nu יהוה de stem van uw woorden hoorde, zo werd Hij zeer toornig, en zwoer, zeggende: 35 Zo iemand van deze mannen, van dit kwade geslacht, zal zien dat goede land, dat Ik gezworen heb uw vaders te zullen geven ... keert u, en reist naar de woestijn, de weg van de Schelfzee.*
- **Zonde van degenen die probeerden het Land binnen te gaan (1:41-45)**
 - *Devarim 1:41 Toen antwoorddet gij, en zeydet tot mij: Wij hebben tegen יהוה gezondigd; wij zullen optrekken, en strijden, naar alles, wat יהוה, onze Elohim, ons geboden heeft. ... 42 Zo zeide יהוה tot mij: Zeg hun: Trekt niet op, en strijdt niet, want Ik ben niet in het midden van u; opdat gij niet voor het aangezicht van uw vijanden geslagen wordt. 43 Doch toen ik tot u sprak, zo hoordet gij niet, maar waart de mond van יהוה weerspanning ... de Amorieten ... verpletterden u in Seir tot Horma toe. 45 Toen gij nu weerkwaamt en weendet voor het aangezicht van יהוה, zo verhoorde יהוה uw stem niet, en neigde Zijn oren niet tot u.*

- **40 jaren in de wildernis** – 1:46-2:1
 - *Devarim 1:46 Alzo bleef gij in Kades vele dagen...naar de woestijn... vele dagen.*
- **Gebod om opnieuw naar het Beloofde Land te trekken** – 2:2-2-3
 - *Devarim 2:2 ...keert u naar het noorden.*

Confrontaties met:

- Edom (**geen oorlog**) – 2:3-7
- Moab (**geen oorlog**) – 2:8-18
- Ammon (**geen oorlog**) – 2:19-25
- Sihon van Heshbon (**oorlog**) – 2:26-37
- Og van Bashan (**oorlog**) – 3:1-20

Onze **aanwijzing** waarom deze **specifieke gebeurtenissen** vermeld worden is een **uitdrukking** die **tweemaal herhaald** wordt, in **verschillende contexten**:

Devarim 1:6 יהוה י, onze Elohim, sprak tot ons aan Horeb, zeggende: Gij zijt lang genoeg bij deze berg gebleven. 7 Keert u, en vertrekt, en gaat in het gebergte ...

Devarim 2:2 Toen sprak יהוה י tot mij, zeggende: 3 Gij hebt dit gebergte genoeg omgetrokken; keert u naar het noorden.

Laten we nu een **connectie** maken tussen deze **twee gebeurtenissen**. In beide gevallen **gebiedt יהוה י de Israëlieten zich te keren en hun reis naar het Beloofde Land aan te vatten**. In **Devarim 1:6-7** moet de **1ste generatie Israëlieten de Berg Sinai verlaten en onmiddellijk naar het Land gaan om het te veroveren**. Deze **instructies** worden **onderbroken** door het **tragische voorval** met de **verspieders**.

Dus...**Moshe** trekt nu een **parallel** of **hopelijk een contrast** tussen een **generatie die gefaald heeft om een voet te zetten in het Beloofde Land** en een **2de generatie die hoopt weldra het Land binnen te gaan**. Zoals de **1ste generatie**, staat de **2de generatie opnieuw aan de grens van het Land**. **Moshe vraagt hen** eigenlijk ...zullen ze hun **toegang tot het Land verdienen** of **niet?**

In de **1ste generatie**, **trad rebellie op** toen ze **de informatie** die van **de verspieders** kwam **verwerkten**:

Devarim 1:26 Doch gij wildet niet optrekken; maar gij waart de mond van יהוה י uw Elohim weerspannig

Spoedig **nadat de Israëlieten vernamen** dat ze **in de wildernis zouden sterven**, was er **meer opstandigheid**.

Sommige beslisten, tegen Moshe's advies, om toch te trachten het Land binnen te gaan:

Devarim 1:42 Zo zeide יהוה י tot mij: Zeg hun: Trekt niet op, en strijdt niet, want Ik ben niet in het midden van u; opdat gij niet voor het aangezicht van uw vijanden geslagen wordt. 43 Doch toen ik tot u sprak, zo hoorddet gij niet, maar waart de mond van יהוה י weerspannig, en handeldet vermetel, en trokt op naar het gebergte.

Laten we overlopen wat we weten over de **1ste generatie**:

- Met betrekking tot de verspieters, **was het de bedoeling dat het volk het Land zou binnengaan, maar ze weigerden** – dit is **rebellie tegen יהוה's plan**.
- **Nadat** ze het gevolg van deze rebellie ontvangen hebben, **werd hun verteld het Land niet binnen te gaan, toch besloten sommigen in te gaan** – dit is ook **rebellie tegen יהוה's plan**.

Hier is de belangrijke vraag...**hoe moesten ze weten wat te doen? Binnengaan of niet binnengaan? Antwoord...ze hadden moeten luisteren naar de “Woorden” (devarim - דְּבָרִים) van de Almachtige!**

Okay, laten we nu een kijkje nemen naar de **2de generatie**. We zagen van onze **samenvatting van de gebeurtenissen** dat er **verschillende manieren waren om de volkeren te behandelen. Met bepaalde volkeren, moesten de Israëlieten er zorg voor dragen niet tegen hen te vechten:**

Devarim 2:5 Vermengt u niet met hen; want Ik zal u van hun land niet geven, ook niet tot de betreding van een voetzool; want ik heb Ezau het gebergte Seir tot een erfenis gegeven.

Met andere volkeren, werden ze aangemoedigd oorlog te voeren:

Devarim 2:24 Maakt u op, reist heen, en gaat over de beek Arnon; ziet, Ik heb Sihon, de koning van Hesbon, de Amoriet, en zijn land, in uw hand gegeven; begint te erven, en mengt u met hen in de strijd.

Opnieuw, de vraag...**hoe wisten ze wanneer vrede te bewaren en wanneer te vechten?** Het **antwoord** is hetzelfde...ze moesten **luisteren** naar wat de **“Woorden” (devarim - דְּבָרִים)** van יהוה hen vertellen! Om wat we tot dusver hebben **samen te vatten**: we hebben **twee verhalen** over **twee generaties op hun weg naar het Beloofde Land**. De vragen zijn dezelfde... **binnengaan of niet binnengaan... vechten of niet vechten?** De **enige manier** waarop ze **antwoorden** kregen, was **naar het “Woord” (devarim - דְּבָרִים)** van יהוה **te kijken**.

De **1ste generatie** faalde omdat ze **niet binnengingen** toen de **Almachtige** zei, **“GA BINNEN!”** Toen **probeerden ze binnen te gaan** wanneer **Hij hen net zei dat niet te doen**. Het waren **beide gevallen van rebellie**. Wat de **2de generatie** betreft, zij waren **heel wat succesvoller in het gehoorzamen van Zijn “Woorden”**. Onder **Yehoshua's** leiderschap, gingen ze **uiteindelijk het Land binnen**, hoewel ze **later verbannen** werden **omwille van ongehoorzaamheid**.

Wat kunnen we hieruit leren? Vandaag de dag zijn er **vele “profeten” en “boodschappers” die een ding zeggen en andere “profeten” die iets totaal tegengesteld zeggen** aan wat de andere zei. **Hoe moet iemand de waarheid onderscheiden?** **Moshe** sprak door gebruik te maken van de **“stem” van יהוה Elohim**. Het was dezelfde **“stem” die gehoord werd vanop de Berg**. **Iemands “stem” zou nooit יהוה's “Stem” moeten tegenspreken**. Wat betreft **wanneer het Beloofde Land moet binnengegaan worden... Zijn aanwijzingen werden duidelijk gehoord** toen **Hij hen stap voor stap leidde, zolang ze gehoorzaam bleven**. **Goddelijke tussenkomst baande de weg**. **Eenmaal dat Hij de richting aangaf, was er geen tijd om te treuzelen**. Je kon gewoon **niet op je eigen intuïtie betrouwen**. Je moest **luisteren naar de “Stem.”** Ben je klaar? Heb je **“oren om te horen”?** **Luister je naar Zijn “WOORDEN” (devarim - דְּבָרִים)** die **aanwijzingen** geven?

De **profeet Hosea** legt een **verband** tussen de **terugkeer (shuv - שׁוּב)** van **Israël** en **“woorden”**:

Hosea 14:2 Bekeer (shuv - שׁוּב) u, o Israël! tot יהוה, uw Elohim, toe; want gij zijt gevallen om uw ongerechtigheid. 3 Neem deze woorden (devarim - דְּבָרִים) met u, en bekeer (shuv - שׁוּב) u tot יהוה ...

Terwijl we de “woorden” (devarim - דְּבָרִים) van Moshe in “Devarim” (woorden - דְּבָרִים) bestudren, is het niet fascinerend dat Hosea ons vertelt dat “woorden” exact die methode van “terugkeer” tot יהוה zijn? Taking another look at Hosea reveals to us that we are not only understanding “return” in the narrower dimension of the individual, but that it is also a national process of repentance and restoration of all of Israel. It is a process of a nation “returning” to יהוה through His “Word”. It is a journey of national revival. It is the reunification of the “Word” with a people. “Returning” is made possible because we listen to and accept His “Words”. Of course we’ll connect this with Yeshua, who is the “Word” of יהוה in the flesh in just a little bit.

Naarmate Moshe “woorden” gebruikte om het volk naar het Beloofde Land te wijzen, contrasteert hij de weg naar mislukking (1ste generatie) met de weg naar succes (2de generatie). De Israëlieten zijn een volk dat bedoeld is om op weg te zijn – uit Egypte, naar de wildernis en eindigend in het Beloofde Land. Het verloop van de reis weerspiegelt getrouwheid, of gebrek aan of getrouwheid. Wanneer je jezelf plaatst op de weg naar het Beloofde Land, word je een deelnemer, niet gewoon een waarnemer in het actieve plan van de Almachtige.

“Woorden” hebben de macht om hemel en aarde te verbinden. Yeshua, als het Levende “Woord” bewerkte dit op een perfecte wijze; en nu, als Zijn discipels, leven we het “Woord” door Zijn geboden te gehoorzamen. Onze gehoorzaamheid aan Zijn “Woord” verbindt ook hemel en aarde, en maakt van ons deelnemers aan een reis die zelfs groter zal geacht worden dan die 1ste Exodus uit Egypte!

Jeremia 16:14 Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt יהוה, dat er niet meer zal gezegd worden: Zo waarachtig als יהוה leeft, Die de kinderen Israëls uit Egypteland heeft opgevoerd! 15 Maar: Zo waarachtig als יהוה leeft, Die de kinderen Israëls heeft opgevoerd uit het land van het noorden, en uit al de landen, waarheen Hij hen gedreven had! want Ik zal hen terugbrengen in hun land, dat Ik hun vaders gegeven heb.

Yeshua zei herhaaldelijk dat Zijn “Woorden” nooit zouden veranderen of verouderd worden:

Lukas 21:33 De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan.

Mattheüs 5:18 Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één jota noch één tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied.

Openbaring 22:18 Want ik betuig aan een ieder, die de woorden van de profetie van dit boek hoort: Indien iemand tot deze dingen toedoet, God zal hem toedoen de plagen, die in dit boek geschreven zijn. 19 En indien iemand afdoet van de woorden van het boek dezer profetie, God zal zijn deel afdoen uit het boek des levens, en uit de heilige stad, en uit hetgeen in dit boek geschreven is.

In feite, wordt ons een zegen beloofd om Zijn “Woorden” te houden:

Openbaring 22:7 *Zie, ik kom haastig; zalig is hij, die de woorden van de profetie van dit boek bewaart.*

Als we de laatste paar hoofdstukken van **Openbaring** grondig doornemen, merken we op dat er duidelijk een **focus** is op het **“Woord”** van de **Almachtige**. Eerst, merken we op dat het **beest de macht heeft om te heersen tot de vervulling van יהוה’s “Woord”**:

Openbaring 17:17 *Want God heeft hun in hun harten gegeven, dat zij Zijn mening doen, en dat zij enerlei mening doen, en dat zij hun koninkrijk aan het beest geven, totdat de woorden van Yah voleindigd zullen zijn.*

Het zal een **“stem”** (denk eraan dat het een **“stem”** is die **in verband gebracht wordt met de Berg Sinai**) zijn die ons vertelt wanneer het tijd is om te vertrekken en ons scheidt van de zonde van de wereld:

Openbaring 18:4 *En ik hoorde een andere stem uit de hemel, zeggende: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt.*

Zijn **“Woorden”** nodigen ons uit op het **bruiloftsmaal van het Lam**:

Openbaring 19:9 *En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden van Yah.*

Het is het levende **“Woord”** dat terugkeert en het is het **zwaard van de Geest** (wat het **“Woord”** van Elohim is – **Hebrews 4:12**) dat de volkeren slaat:

Openbaring 19:11 *En ik zag de hemel geopend; en ziet, een wit paard, en Die erop zat, was genaamd Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid. ¹² En Zijn ogen waren als een vlam vuur, en op Zijn hoofd waren vele koninklijke hoeden; en Hij had een naam geschreven, die niemand wist, dan Hijzelf. ¹³ En Hij was bekleed met een kleed, dat met bloed gekleurd was; en Zijn naam wordt genaamd het Woord van Yah. ¹⁴ En de heerlegers in de hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed met wit en rein fijn lijnwaad. ¹⁵ En uit Zijn mond ging een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenen slaan zou...*

Zoals we vroeger gezien hebben, is het het **“Woord”** dat de uiteindelijke **“terugkeer”** van Zijn volk volbrengt tot de overerving van het **Beloofde Land**:

Openbaring 21:6 *En Hij sprak tot mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa (Aleph) en de Oméga (Tav), het Begin en het Einde... ⁷ Die overwint, zal alles beërven...*

Baruch HaShem!

Shabbat Shalom,

Ardelle